مهمانی خدا چی بپوشیم؟

اشتراک در شبکه‌های اجتماعی:
آدرس صفحه: https://mav

[1]

مهمونی خدا چی بپوشیم؟

س. رستمی

منبع: مجله خانه خوبان شماره 122

با آغاز ماه رمضان، هر کسی از ظن خود، مهمون خدا می‌شه و سهمش رو می‌گیره؛ مثلاً:

یه عده هستن از فرصت‌های ناب این ماه برای خودسازی نهایت استفاده رو می‌برن؛ ولی انگاری تو زندگی قبلی‌شون قوطی خالی پودر بدن‌سازی بودن، عشق بادی بیلدینگ دارن. جوری تا آخرین دقایق سحر مشغول خوردن هستن که ملائک تقاضای ویدئو چک می‌دن ببین دم اذان، لقمه کجای حلقشون بوده. این عزیزان از اذان صبح که هنوز آخرین لقمهٔ سحری به زیور هضم آراسته نشده تا اذان مغرب برای مخلفات سفره افطارشون پلن‌های BgA و حتی Z و X و y طراحی می‌کنن؛ البته اگر با زبان ژاپنی و چینی آشنایی داشتن، تعداد پلن‌ها باز هم افزایش پیدا می‌کرد.

بین اذان مغرب تا سحر، تمام پلن‌ها رو اجرا می‌کنن. پشتکاری که این بزرگواران در عرصهٔ خودسازی دارن، اگه صرف

راه‌سازی می‌شد، اتوبان نیمه‌کارهٔ تهران شمال تا دریای سیبری ساخته می‌شد. یه دور برگردون هم می‌زدن برای دریای کارائیب. اینا همونایی هستن که برای خودسازی از هیچ چیزی دریغ ندارن و حاضرن جان شیرینشون رو قربانی کنن. وجداناً همهٔ نعمت‌های الهی رو به یه چشم نگاه می‌کنن، هیچ تمایز و تبعیضی قائل نمی‌شن. آش دوغ و شله‌زرد رو میکس می‌کنن. پنیر لیقوان رو با خامه‌عسل لقمه می‌کنن. ژله آلوئورا رو می‌ریزن تو آبگوشت بزباش، فوندانسیون خودسازی‌شون استحکام داشته باشه. البته دیده شده واقعاً به مرحله‌ای از خودسازی رسیدن که سیستم گوارششون به‌خودی‌خود، سازی شده پرآواز دل‌انگیز و گوش‌نواز. ارکستر سمفونی متشکل از یک سری سازهای کوبه‌ای و بادی. این دوستان مجاهد فی سَبیل الشکم و الروده در پایان ماه رمضون چنان خودشون رو ساختن که انگاری از یه ساختمون دو طبقهٔ کلنگی، برج مسکونی تجاری درآوردن. چند طبقه هم غیر مجاز ساختن که باید تخریب بشه.

دستهٔ دیگری هم هستن که اعتقاد دارن بشر از تولد تا وقتی که خدمت حضرت اجل (ملک‌الموت محترم) می‌رسه، مسافره و روزه هم بر مسافر واجب نیست؛ البته روزه واجب نیست؛ افطاری و سحری که واجبه. مخصوصاً اگر چند مسلمان هم‌زمان برای افطار دعوت کرده باشن، همه رو تحت پوشش قرار می‌دن. رنجوندن مسلمان اصلاً جایز نیست. این دسته به قدری فداکارن که حاضرن برای جبران گرسنگی همهٔ گرسنگان جهان بلاانقطاع مشغول خوردن و آشامیدن باشن. انصافاً استحقاق دریافت جایزهٔ صلح نوبل رو دارن. این سروران گرامی، دل‌باختهٔ مرگ ارگانیک و نچرال هستن؛ مثلاً آنفاکتوس یا بیماری‌های گوارشی و قلبی؛ بنابراین به‌شدت از روزه‌داری پرهیز می‌کنن تا مرگ طبیعی داشته باشن. یکی دیگه از دلایل متقن‌شون برای روزه‌خواری هم اینکه اگه من روزه‌ام رو نخورم، دیگران روزه‌ام رو می‌خورن. علاوه بر این ایمان راسخ دارن وقتی به‌صورت داوطلبانه روزه‌داری‌شون رو تعلیق کنن، شیطان بهانه‌ای برای وسوسه کردنشون نداره. خود شیطان از وقتی این استدلال رو شنیده، دچار یأس فلسفی شده، می‌گه دنیا! وایسا من می‌خوام پیاده شم! بعضی از این دوستان گفتن وقتی روزه می‌گیرن، متأسفانه خیلی گرسنه و تشنه می‌شن. یکی نیست بهشون بگه مگه دیگران با روزه‌داری دوپینگ می‌کنن؟

بعضی‌ها هم هستن اول ماه رمضون تا عید فطر تبدیل می‌شن به پکیج کامل بیماری‌ها. این طوری که تا هلال ماه رمضان رؤیت می‌شه، معده‌شون گرپیاژ می‌کنه، کلیه‌شون بندری می‌رقصه (البته مجاز)، پانکراسشون نیم‌سوز می‌شه، هیپوتالاموسشون از مدار خارج می‌شه. از همه مهم‌تر دید چشمشان کم می‌شه؛ انگشت کوچیکِ پاشون می‌خوره به پایهٔ مبل. بیمار که نباید روزه بگیره؛ خصوصاً اونی که انگشتش خورده به پایهٔ مبل؛ البته هر سال به برکت عید فطر شفا می‌گیرن. جوری که سلامتی‌شون برمی‌گرده به تنظیمات کارخانه؛ انگاری همون لحظه آکبند متولد شدن.

یه عده هم هستن روزه‌خواری نامحسوس دارن. این بندگان خاص خدا گرسنگی ناشی از روزه‌داری رو با خوردن گوشت مردار تحمل می‌کنن. حتی از تکنولوژی هم برای این کارشون نهایت بهره رو می‌برن. تو گروه فامیلی غیبت می‌کنن. تو پی وی تهمت می‌زنن، تو سکرت چت دروغ می‌گن. به اینا باید گفت فرشته قَتائیل حواسش به همه چی هست از همهٔ چت‌هاشون اسکرین‌شات می‌گیره.

بعضی‌ها هم هستن ماه رمضون که می‌شه، ملکهٔ عذاب شیطان می‌شن. جوری به شیطان لایی می‌زنن که پیکه از وحید امیری لایی نخورده. جوری خط دفاعشون رو جلوی وسوسه‌های شیطون آرِنج می‌کنن، رکورد بیشترین کلین‌شیت رو می‌زنن. اینا علی‌الدوام هت‌تریک می‌کنن؛ یعنی هم جسمشون رو نوسازی می‌کنن هم روحشون رو بهسازی. علاوه بر این با امر به معروف و نهی از منکر گل‌سازی می‌کنن برای دیگران.

خلاصه که ماه رمضون جشنوارهٔ جایزهٔ خداست برای مهمونهاش. نه به شماره‌گیری ستاره و مربع نیازداره، نه پیامک کردن عدد 1. هر کی آداب این ماه رو به‌جا بیاره و بدونه برای شرکت تو مهمونی خدا چی باید بپوشه، برنده است. هر کی هم جا بمونه انصافاً باید بره مسابقهٔ عصر جدید از استعدادش تو جاخالی دادن به فرصت ناب ماه رمضون رونمایی کنه!

نشانی منبع: https://mava.iki.ac.ir/node/739

پیوندها
https://mava.iki.ac.ir/files/images/articles/ir.colbeh.app_.mahekhoda_512x512.png [1]

[illegible]